

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Ἡ εὐσεβὴς Ἄννα σύζυγος τοῦ Ἰσαακίμ, πέρασε τὴν ζωὴ της χωρὶς νὰ μπορέσει νὰ τεκνοποιήσῃ, καθὼς ἦταν στείρα. Μαζὶ μὲ τὸν Ἰσαακίμ προσευχόταν θερμὰ στὸν Θεὸ νὰ τὴν ἀξιώσει νὰ φέρῃ στὸν κόσμον ἕνα παιδί, μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ ἀφιέρωνε τὸ τέκνο τῆς σὲ Αὐτόν.

Πράγματι, ὁ Πανάγαθος Θεὸς ὄχι μόνο τῆς χάρισε ἕνα παιδί, ἀλλὰ τὴν ἀξίωσε νὰ φέρῃ στὸν κόσμον τὴν γυναῖκα ποὺ θὰ γεννοῦσε τὸν Μεσσία, τὸν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό.

Ὅταν ἡ Παναγία ἐγίνε τριῶν χρόνων, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἡ Ἄννα καὶ ὁ Ἰσαακίμ, κρατώντας τὴν ὑπόσχεσή τους, τὴν ὀδήγησαν στὸ Ναὸ καὶ τὴν παρέδωσαν στὸν ἀρχιερέα Ζαχαρία. Ὁ ἀρχιερέας παρέλαβε τὴν Παρθένο Μαρία καὶ τὴν ὀδήγησε στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπου δὲν ἔμπαινε κανεὶς ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἐπειδὴ γινώριζε ἔπειτα ἀπὸ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ τὸ μελλοντικὸ ρόλο τῆς Ἁγίας κόρης στὴν ἐνανθρώπιση τοῦ

Κυρίου. Στὰ ἐνδότερά του Ναοῦ ἡ Παρθένος Μαρία ἔμεινε δώδεκα χρόνια. Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ προμήθευε τὴν Παναγία μὲ τροφὴ οὐράνια. Ἐξῆλθε ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅταν ἔφθασε ἡ ὥρα τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς, μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας, τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσης.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνευματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μεγαλυνάριον.

Ἔνδον τῶν ἀδύτων, ἐν τῷ Ναῶ, ἢ τῷ Θεῷ Λόγω, ἐκλεχθεῖσα πρὸ γενεῶν, ἀφιερωθεῖσα, τὴν οἴκησιν ποιεῖται, ἢ Πάναγνος Παρθένος, ἦν μεγαλύνομεν.

Προσευχές στήν Παναγία

* Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών. (3 x)

* Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών. (3 x)

* Καί πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε!

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεόν Λόγον τοις ἀνθρώποις τῆ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καί τὴν ἀπωσθείσαν φύσιν τοῦ γένους ημών τοις οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καί τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σε προστρεχόντων, καί πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξη με τὸν αμαρτωλόν, τὸν ἐναγὴ, τὸν ἀισχροῖς λογισμοῖς καί λόγοις καί πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καί τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοί τῷ αμαρτωλῷ καί ἀσώτῳ, καί δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καί τὸν σὸν Υἱόν, καί ημών Δεσπότην καί Κύριον, τῆ μητρικῆ σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοιξη καμοῖ τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδόν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καί τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξη με. Καί πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καί συμπαθὴς καί φιλάγαθος, ἐν μεν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστατίς καί βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα καί πρὸς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καί τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα, ἐν δε τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυομένη κολάσεως, καί τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καί Θεοῦ ημών κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καί τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια τῆς σῆς μεσιτείας καί ἀντιλήψεως, χάριτι καί φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ημών Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.